Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 221

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 61

25 iunie 2018

Cuprins

IV *Informări*

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2018/C 221/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V *Anunțuri*

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2018/C 221/02 Cauza C-24/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Ungaria) la 8 ianuarie 2018 – Bán István/KP 2000 Kft., Kovács Edit 2

2018/C 221/03 Cauza C-75/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 6 februarie 2018 – Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága 2

2018/C 221/04 Cauza C-126/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 16 februarie 2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága 3

2018/C 221/05 Cauza C-173/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 6 martie 2018 – FS/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága . . . 5

2018/C 221/06 Cauza C-183/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Polonia) la 9 martie 2018 – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)/Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku 5

RO

2018/C 221/07 Cauza C-189/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 13 martie 2018 – Glencore Agriculture Hungary Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága 6

2018/C 221/08 Cauza C-195/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Polonia) la 19 martie 2018 – procedură penală privind pe B.S. 7

2018/C 221/09 Cauza C-220/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Germania) la 27 martie 2018 – ML 8

2018/C 221/10 Cauza C-222/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 28 martie 2018 – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft./Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet 9

2018/C 221/11 Cauza C-231/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Oldenburg (Germania) la 3 aprilie 2018 –Procedură privind amenda împotriva NK 10

2018/C 221/12 Cauza C-259/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Spania) la 11 aprilie 2018 – Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A./Asendia Spain, S.L.U. 11

2018/C 221/13 Cauza C-272/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 20 aprilie 2018 – Verein für Konsumenteninformation/TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG 11

2018/C 221/14 Cauza C-275/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší správní soud (Republica Cehă) la 23 aprilie 2018 – Milan Vinš/Odvolací finanční ředitelství 12

2018/C 221/15 Cauza C-304/18: Acțiune introdusă la 4 martie 2018 – Comisia Europeană/Republica Italiană 13

Tribunalul

2018/C 221/16 Cauza T-431/12: Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – Distillerie Bonollo și alții/Consiliul [„Dumping — Importuri de acid tartric originar din China — Modificarea taxei antidumping definitive — Reexaminare intermediară parțială — Acțiune în anulare — Afectare directă și individuală — Admisibilitate — Stabilirea valorii normale — Valoare normală construită — Schimbare de metodă — Tratament individual — Articolul 2 alineatul (7) litera (a) și articolul 11 alineatul (9) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 [devenite articolul 2 alineatul (7) litera (a) și articolul 11 alineatul (9) din Regulamentul (UE) 2016/1036] — Adaptarea în timp a efectelor unei anulări”] 15

2018/C 221/17 Cauza T-241/16: Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2018 – El Corte Inglés/EUIPO – WE Brand (EW) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative EW — Marca Uniunii Europene verbală anterioară WE — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”] 16

2018/C 221/18 Cauza T-574/16: Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – HK/Comisia („Funcție publică — Funcționari — Pensii — Pensie de urmaş — Condiții de acordare — Condiție privind durata căsătoriei — Parteneriat nematrimonial — Articolul 17 primul paragraf din anexa VIII la statut”) . . 16

2018/C 221/19 Cauza T-653/16: Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – Malta/Comisia [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente deținute de Comisie — Documente care emană de la un stat membru — Documente schimbate în cadrul sistemului de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului — Articolul 113 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 — Acces public ca urmare a unei cereri formulate de către o organizație neguvernamentală — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Obligația de motivare — Cooperare loială — Alegerea temeiului juridic”] 17

2018/C 221/20 Cauza T-662/16: Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – Gall Pharma/EUIPO – Pfizer (Styriagra) [„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de marcă a Uniunii Europene verbală Styriagra — Marca Uniunii Europene verbală anterioară VIAGRA — Profit obținut în mod nejustificat ca urmare a caracterului distinctiv sau a renumelui mărcii anterioare — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul(5) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”] 18

2018/C 221/21 Cauza T-721/16: Hotărârea Tribunalului din 8 mai 2018 – Luxottica Group/EUIPO – Chen (BeyBeni) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative BeyBeni — Marca națională figurativă anterioară Ray-Ban — Motiv relativ de refuz — Atingere adusă renumelui — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”] 18

2018/C 221/22 Cauza T-2/17: Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – J-M.-E.V. e hijos/EUIPO – Masi (MASSI) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MASSI — Marca națională verbală anterioară MASI — Articolul 56 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Autoritate de lucru judecat — Articolul 53 alineatul (1) litera (a) și articolul 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenite articolul 60 alineatul (1) litera (a) și articolul 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul 2017/1001] — Marcă de notorietate în sensul articolului 6 bis din Convenția de la Paris”] 19

2018/C 221/23 Cauza T-34/17: Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2018 – Skyleader/EUIPO – Sky International (SKYLEADER) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene figurativă SKYLEADER — Neluarea în considerare a unor elemente de probă prezentate în fața diviziei de anulare — Articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 95 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2017/1001] — Norma 40 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 [devenită articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2017/1430]”] 20

2018/C 221/24 Cauza T-187/17: Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2018 – Bernard Krone Holding/EUIPO (Mega Liner) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Mega Liner — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Obligația de motivare — Articolul 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001]”] 21

2018/C 221/25 Cauza T-188/17: Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2018 – Bernard Krone Holding/EUIPO (Coil Liner) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Coil Liner — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Obligația de motivare — Articolul 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001]”] 21

2018/C 221/26 Cauzele conexate T-193/17, T-194/17 și T-195/17: Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks (Forma unei piese de proteză pentru șold și altele) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă a Uniunii Europene tridimensională — Forma unei componente de proteză de șold — Marcă a Uniunii Europene figurativă care reprezintă o componentă de proteză de șold — Marcă a Uniunii Europene care constă într-o nuanță de roz — Retragerea cererilor de declarare a nulității și închiderea procedurilor în declararea nulității — Cale de atac a titularului mărcii având ca obiect anularea deciziilor de închidere — Inadmisibilitatea căii de atac în fața camerei de recurs — Articolul 59 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 67 din Regulamentul (UE) 2017/1001]"] 22

2018/C 221/27 Cauza T-200/17: Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – SB/EUIPO („Funcție publică — Agenți temporari — Contract pe durată determinată — Decizie de nereînnoire — Excepție de nelegalitate — Obligație de motivare — Obligație de solicitudine — Discriminare pentru motive de vârstă") 23

2018/C 221/28 Cauza T-463/17: Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – Raise Conseil/EUIPO – Raizers (RAISE) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală RAISE — Motiv absolut de refuz — Caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Caracter distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul 2017/1001] — Articolul 52 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatele (1) și (2) din Regulamentul 2017/1001]"] 23

2018/C 221/29 Cauza T-354/15: Ordonanța Tribunalului din 19 aprilie 2018 – Allergopharma/Comisia („Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Schemă de ajutoare privind scutirea de la rabaturile obligatorii pentru anumite produse farmaceutice — Decizie prin care schema de ajutoare este declarată compatibilă cu piața internă — Lipsa afectării individuale — Act care presupune măsuri de executare — Inadmisibilitate") 24

2018/C 221/30 Cauza T-916/16: Ordonanța Tribunalului din 23 aprilie 2018 – Winkler/Comisia („Funcție publică — Funcționari — Transferul drepturilor de pensie naționale — Propunere de spor de ani de plată a contribuțiilor — Act care nu poate fi supus căilor de atac — Act care lezează — Inadmisibilitate vădită") 25

2018/C 221/31 Cauza T-234/17: Ordonanța Tribunalului din 3 mai 2018 – Siberian Vodka/EUIPO – Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca verbală DIAMOND ICE — Marca Uniunii Europene verbală anterioară DIAMOND CUT — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Acțiune vădit nefondată"] 25

2018/C 221/32 Cauza T-298/17: Ordonanța Tribunalului din 18 aprilie 2018 – Iordăchescu și alții/Parlamentul și alții („Acțiune în anulare — Directiva 2014/40/UE — Apropierea legislațiilor — Fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe — Termen de introducere a acțiunii — Tardivitate — Cerere de despăgubire — Cerere de sesizare — Nerespectarea cerințelor de formă — Inadmisibilitate — Necompetență") 26

2018/C 221/33 Cauza T-203/18 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 3 mai 2018 – VQ/BCE [„Măsuri provizorii — Politica economică și monetară — Supravegherea prudențială a instituțiilor de credit — Atribuții conferite BCE prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 — Prerogativele BCE — Prerogative specifice de supraveghere — Sancțiuni administrative — Publicare — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței"] 27

2018/C 221/34 Cauza T-230/18 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 4 mai 2018 – Czarnecki/Parlamentul („Procedură de măsuri provizorii — Drept instituțional — Vicepreședinte al Parlamentului European — Decizia Parlamentului de a pune capăt mandatului unui vicepreședinte — Cerere de măsuri provizorii — Somație — Inadmisibilitate") 27

2018/C 221/35 Cauza T-186/18: Acțiune introdusă la 14 martie 2018 – Abaco Energy și alții/Comisia 28

2018/C 221/36 Cauza T-224/18: Acțiune introdusă la 11 aprilie 2018 – PV/Comisia 29

2018/C 221/37 Cauza T-225/18: Acțiune introdusă la 1 aprilie 2018 – Manea/CdT 31

2018/C 221/38 Cauza T-237/18: Acțiune introdusă la 9 aprilie 2018 – Martini-Sportswear/EUIPO – Olympique de Marseille (M) 32

2018/C 221/39 Cauza T-251/18: Acțiune introdusă la 23 aprilie 2018 – IFSUA/Consiliul 33

2018/C 221/40 Cauza T-257/18: Acțiune introdusă la 24 aprilie 2018 – Iberpotash/Comisia 34

2018/C 221/41 Cauza T-259/18: Acțiune introdusă la 23 aprilie 2018 – Zakłady Chemiczne „Siarkopol" Tarnobrzeg/EUIPO – EuroChem Agro (Unifoska) 35

2018/C 221/42 Cauza T-264/18: Acțiune introdusă la 27 aprilie 2018 – Gruppo Armonie/EUIPO (mo.da) 36

2018/C 221/43 Cauza T-272/18: Acțiune introdusă la 27 aprilie 2018 – EBM Technologies/EUIPO (MobiPACS) . . . 36

2018/C 221/44 Cauza T-278/18: Acțiune introdusă la 4 mai 2018 – Nemius Group/EUIPO (DENTALDISK) 37

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

(2018/C 221/01)

Ultima publicație

JO C 211, 18.6.2018

Publicații anterioare

JO C 200, 11.6.2018

JO C 190, 4.6.2018

JO C 182, 28.5.2018

JO C 166, 14.5.2018

JO C 161, 7.5.2018

JO C 152, 30.4.2018

Aceste texte sunt disponibile pe

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere de decizie preliminară introdusă de Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Ungaria) la 8 ianuarie 2018 – Bán István/KP 2000 Kft., Kovács Edit

(Cauza C-24/18)

(2018/C 221/02)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: Bán István

Pârâte: KP 2000 Kft., Kovács Edit

Întrebarea preliminară

Instituie o restricție contrară articolelor 49 TFUE și 63 TFUE o reglementare națională care face să înceteze de drept — fără nicio compensație pecuniară — drepturile de utilizare constituite asupra terenurilor utilizate în scopuri agricole sau forestiere în cazul în care un nou proprietar dobândește, ca urmare a unei proceduri de executare silită, bunul imobil gravat de dreptul de utilizare și utilizatorul terenului nu a obținut, pentru acest teren, un ajutor pentru dezvoltare agricolă sau rurală finanțat de Uniunea Europeană sau de bugetul național și condiționat de obligația de a utiliza terenul pentru o perioadă determinată prin lege?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 6 februarie 2018 – Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-75/18)

(2018/C 221/03)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Întrebările preliminare

1) Prevederile articolelor 49, 54, 107 și 108 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei măsuri a unui stat membru în cadrul căreia reglementarea statului membru respectiv (Legea ce stabilește aplicarea impozitului special pe telecomunicații) are ca efect faptul că sarcina fiscală efectivă revine persoanelor impozabile străine? Se poate considera că efectul menționat este discriminatoriu în mod indirect?

2) Articolele 107 și 108 din TFUE se opun unei reglementări a unui stat membru care prevede o obligație fiscală sub forma unei cote de impozitare progresivă aplicată cifrei de afaceri? Este aceasta discriminatorie în mod indirect dacă are ca efect faptul că sarcina fiscală efectivă aferentă nivelului celui mai înalt din grila de impozitare grevează în principal persoanele impozabile străine? Constituie acest efect un ajutor de stat interzis?

3) Articolul 401 din Directiva TVA ([1]) trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru care generează o diferență între persoanele impozabile străine și cele naționale? Se consideră că impozitul special este un impozit pe cifra de afaceri, cu alte cuvinte constituie un impozit compatibil sau unul incompatibil cu Directiva TVA?

([1]) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 16 februarie 2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-126/18)

(2018/C 221/04)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Întrebările preliminare

1) Este conformă cu dispozițiile dreptului Uniunii, cu prevederile Directivei 2006/112/CE ([1]) a Consiliului (denumită în continuare „Directiva privind TVA”) (îndeosebi cu articolul 183 al acesteia) și cu principiul efectivității, al efectului direct și al echivalenței, o practică judiciară a unui stat membru prin care, în demersurile de examinare a dispozițiilor relevante în materie de dobânzi de întârziere, se pornește de la premisa că autoritatea fiscală națională nu a săvârșit o încălcare (abținere de a acționa) – adică nu a provocat o întârziere în ceea ce privește plata părții nerecuperabile a TVA-ului aferentă achizițiilor neplătite ale persoanelor impozabile – întrucât la data deciziei autorității menționate, reglementarea națională contrară dreptului Uniunii era în vigoare, iar incompatibilitatea cerinței prevăzute de această reglementare cu dreptul Uniunii a fost constatată abia ulterior de Curtea de Justiție? Astfel, practica națională a acceptat că aplicarea acestei cerințe stabilite în norma națională care încălca dreptul Uniunii era cvasi-conformă în drept până în momentul în care legiuitorul național a abrogat-o în mod oficial.

2) Sunt conforme cu dreptul Uniunii, îndeosebi cu dispozițiile Directivei privind TVA (mai ales articolul 183 al acesteia), și cu principiul echivalenței, al efectivității și al proporționalității, legislația și practica internă ale unui stat membru care, în aplicarea normelor relevante în materie de dobânzi de întârziere, fac distincție după cum nerambursarea taxei de către autoritatea fiscală națională a avut loc cu respectarea legislației naționale în vigoare în acel moment, care, în plus, era contrară dreptului Uniunii, sau cu încălcarea acesteia, identificând în ceea ce privește rata dobânzilor datorate pentru TVA-ul a cărui rambursare nu a putut fi solicitată într-un termen rezonabil din cauza unei cerințe din dreptul național declarată contrară dreptului Uniunii de către Curtea de Justiție, două perioade delimitate astfel încât:

— pentru prima perioadă, persoanele impozabile au dreptul la dobânzi de întârziere doar la rata de referință a băncii centrale, având în vedere că, întrucât reglementarea maghiară contrară dreptului Uniunii era încă în vigoare la data respectivă, autoritățile fiscale maghiare nu au acționat în mod nelegal prin neautorizarea plății, într-un termen rezonabil, a TVA-ului inclus în facturi, în timp ce

— pentru a doua perioadă trebuie achitată o dobândă echivalentă dublului ratei de referință a băncii centrale – aplicabilă, în plus, în cazul întârzierii în ordinea juridică a statului membru vizat – însă numai pentru plata tardivă a dobânzilor de întârziere aferente primei perioade?

3) Este conformă cu dreptul Uniunii, cu articolul 183 din Directiva privind TVA și cu principiul efectivității o practică a unui stat membru care stabilește ca dată inițială pentru calculul dobânzilor de întârziere (dobânda compusă sau dobânda la dobândă) datorate în conformitate cu legislația statului membru în domeniul plății tardive a dobânzilor de întârziere pentru taxa reținută cu încălcarea dreptului Uniunii (dobânzi aferente TVA-ului, în speță, principal), nu data inițială de când se datorează dobânzile aferente TVA-ului (principal), ci o dată ulterioară, luând în considerare îndeosebi faptul că cererea de plată a dobânzilor aferente taxelor reținute sau nerambursate cu încălcarea dreptului Uniunii este un drept subiectiv care decurge în mod direct chiar din dreptul Uniunii?

4) Este conformă cu dreptul Uniunii, cu articolul 183 din Directiva privind TVA și cu principiul efectivității o practică a unui stat membru în temeiul căreia persoana impozabilă trebuie să depună o cerere separată în cazul solicitării dobânzilor datorate în urma unei întârzieri comise de autoritatea fiscală, în timp ce în cazul altor cereri privind dobânzile de întârziere nu este necesară o astfel de cerere separată întrucât dobânzile se stabilesc din oficiu?

5) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, este conformă cu dreptul Uniunii, cu articolul 183 din Directiva privind TVA și cu principiul efectivității o practică a unui stat membru în temeiul căreia dobânda compusă (dobânda la dobândă) aferentă întârzierii la plata dobânzilor aplicate taxei reținute contrar dreptului Uniunii potrivit Curții de Justiție (dobânzi aferente TVA-ului, în speță, principal) poate fi stabilită numai dacă persoana impozabilă înaintează o cerere extraordinară prin care nu este solicitată în mod concret plata dobânzilor, ci valoarea taxei datorate pentru achizițiile neplătite exact la data abrogării, în dreptul național, a reglementării statului membru care obliga la reținerea TVA-ului în urma neplății, aflate în contradicție cu dreptul Uniunii, în pofida aplicării dobânzilor asupra TVA-ului care stau la baza cererii de plată a dobânzii compuse în raport cu perioadele de declarare anterioare cererii extraordinare și care nu fusese încă plătită?

6) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, este conformă cu dreptul Uniunii, cu articolul 183 din Directiva privind TVA și cu principiul efectivității o practică a unui stat membru care atrage pierderea dreptului de a-i fi plătită o dobândă compusă (dobândă la dobândă) aferentă întârzierii la plata dobânzilor asupra taxei reținute contrar dreptului Uniunii, astfel cum a statuat Curtea de Justiție (dobânzi aferente TVA-ului, în speță, principal) în raport cu cererile de plată a dobânzilor aferente TVA-ului care nu făceau obiectul perioadei de declarare a TVA-ului vizat de data finală a repunerii în termen stabilită pentru depunerea cererii extraordinare, întrucât respectivele dobânzi fuseseră scadente anterior?

7) Este conformă cu dreptul Uniunii, cu articolul 183 din Directiva privind TVA (având în vedere îndeosebi principiul efectivității și caracterul de drept subiectiv al cererii de plată a dobânzilor aferente taxelor care în mod nejustificat nu au fost rambursate) o practică a unui stat membru care privează definitiv persoana impozabilă de posibilitatea de a solicita dobânzile aplicate taxei reținute în temeiul unei reglementări naționale declarate ulterior contrară dreptului Uniunii și care interzicea solicitarea TVA-ului aferent anumitor achiziții neplătite, astfel încât:

— [în temeiul acestei practici] nu se consideră întemeiată solicitarea plății dobânzilor în momentul exigibilității [rambursării] taxei, invocând faptul că era în vigoare reglementarea ulterior declarată contrară dreptului Uniunii (pe motiv că nu se produsese o întârziere și că autoritatea fiscală se limitase la aplicarea legislației în vigoare),

— pentru ca ulterior, după abrogarea în ordinea juridică internă a prevederii declarate contrare dreptului Uniunii care limita dreptul de rambursare, să invoce prescripția?

8) Este conformă cu dreptul Uniunii, cu articolul 183 din Directiva privind TVA și cu principiul efectivității o practică a unui stat membru în temeiul căreia posibilitatea de a solicita dobânzi de întârziere care trebuie plătite în raport cu dobânzile aferente TVA-ului (principal) care i se cuvin persoanei impozabile în urma taxei nerambursate în momentul în exigibilității, inițial pe baza unei reglementări de drept național declarată ulterior contrară dreptului Uniunii depinde, pentru întreaga perioadă cuprinsă între anii 2005 și 2011, de condiția ca persoana impozabilă să fie în prezent în situația de a solicita rambursarea TVA-ului aferent perioadei de declarare a acestei taxe în care reglementarea în cauză contrară dreptului Uniunii a fost abrogată în ordinea juridică internă (septembrie 2011), deși plata dobânzilor aferente TVA-ului (principal) nu se realizase înaintea acestei date și nici ulterior, înainte de momentul introducerii cererii la instanța națională?

([1]) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 6 martie 2018 – FS/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-173/18)

(2018/C 221/05)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: FS

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Întrebarea preliminară

„Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că autoritatea fiscală nu poate exclude, în cadru unui control fiscal *a posteriori*, posibilitatea ca persoanele impozabile să opteze pentru scutirea de la plata TVA stabilită pentru micile întreprinderi?”

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Polonia) la 9 martie 2018 – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)/Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

(Cauza C-183/18)

(2018/C 221/06)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku

Părțile din procedura principală

Reclamant: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Pârâtă: Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

Întrebările preliminare

1) Dispozițiile articolului 1 litera (a), ale articolului 9 alineatul (3) și ale articolului 20 alineatul (1) și alineatul (2) litera (b) din Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare ([1]) trebuie interpretate în sensul că o decizie trimisă spre executare, care impune plata unei sancțiuni financiare de către o persoană juridică, trebuie executată în statul executant chiar dacă reglementările naționale de implementare a acestei decizii-cadru nu prevăd posibilitatea de executare a unei decizii care impune plata unei sancțiuni financiare de către o persoană juridică?

2. În cazul unui răspuns pozitiv la prima întrebare, noțiunea „persoană juridică” ce figurează la articolul 1 litera (a) și la articolul 9 alineatul (3) din Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului trebuie interpretată:

   a. în conformitate cu reglementările statului emitent – articolul 1 litera (c);

   b. în conformitate cu reglementările statului executant – articolul 1 litera (d);

   c. ca o noțiune autonomă de drept al Uniunii

   și, prin urmare, include și sucursala persoanei juridice chiar dacă această sucursală nu are personalitate juridică în statul executant?

([1]) JO 2005, L 76, p. 16, Ediție special, 19/vol. 7, p. 150.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 13 martie 2018 – Glencore Agriculture Hungary Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-189/18)

(2018/C 221/07)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Glencore Agriculture Hungary Kft.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Întrebările preliminare

1) Dispozițiile Directivei TVA ([1]), precum și, în ceea ce le privește, principiul fundamental al respectării dreptului la apărare și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru și unei practici naționale care se întemeiază pe aceasta, în temeiul cărora constatările, în cadrul controlului care vizează părțile la raportul juridic (contract, operațiune) care se referă la obligația fiscală, care sunt efectuate de autoritatea fiscală în urma unei proceduri puse în aplicare la una dintre părțile la respectivul raport juridic (emitentul facturilor în cauza principală) și care implică o recalificare a raportului juridic trebuie luate în considerare din oficiu de către autoritatea fiscală în cadrul controlului care vizează o altă parte la raportul juridic (destinatarul facturilor în cauza principală), ținând seama că cealaltă parte la raportul juridic nu dispune de niciun drept, în special de drepturile aferente calității de parte, în procedura de control inițială?

2) În cazul unui răspuns negativ al Curții la prima întrebare, dispozițiile Directivei TVA, precum și, în ceea ce le privește, principiul fundamental al respectării dreptului la apărare și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale se opun unei practici naționale care permite o procedură precum cea avută în vedere la prima întrebare, astfel încât cealaltă parte la raportul juridic (destinatarul facturilor) nu dispune, în cadrul procedurii de control inițiale, de drepturile aferente calității de parte, și, prin urmare, nu poate exercita nici un drept la o cale de atac în cadrul unei proceduri de control ale cărei constatări trebuie luate în considerare din oficiu de către autoritatea fiscală în cadrul procedurii de control cu privire la obligația fiscală a celeilalte părți și pot fi reținute în sarcina acesteia din urmă, ținând seama că autoritatea fiscală nu pune la dispoziția celeilalte părți dosarul corespunzător al controlului efectuat la prima parte la raportul juridic (emitentul facturilor), în special înscrisurile care stau la baza constatărilor, a proceselor-verbale și a deciziilor administrative, ci îi comunică doar o parte sub forma unui rezumat, autoritatea fiscală neoferind astfel celeilalte părți posibilitatea de a cunoaște dosarul decât în mod indirect, făcând o selecție în funcție de criterii proprii și asupra cărora cealaltă parte nu poate exercita niciun control?

3) Dispozițiile Directivei TVA, precum și, în ceea ce le privește, principiul fundamental al respectării dreptului la apărare și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale trebuie interpretate în sensul că se opun unei practici naționale în temeiul căreia constatările, în cadrul controlului care vizează părțile la raportul juridic care se referă la obligația fiscală, care sunt efectuate de autoritatea fiscală în urma unei proceduri puse în aplicare la emitentul facturilor și care includ constatarea că emitentul respectiv a participat la o fraudă fiscală activă trebuie luate în considerare din oficiu de autoritatea fiscală cu ocazia controlului care vizează destinatarul facturilor, ținând seama că destinatarul respectiv nu dispune, în cadrul procedurii de control puse în aplicare la emitent, de drepturile aferente calității de parte, și, prin urmare, nu poate exercita nici un drept la o cale de atac în cadrul unei proceduri de control ale cărei constatări trebuie luate în considerare din oficiu de către autoritatea fiscală în procedura de control care privește obligația fiscală a destinatarului și pot fi reținute în sarcina acestuia din urmă, fiind de la sine înțeles că [autoritatea fiscală] nu pune la dispoziția destinatarului dosarul corespunzător al controlului efectuat la emitent, în special înscrisurile care stau la baza constatărilor, a proceselor-verbale și a deciziilor administrative, ci i le comunică doar în parte, sub forma unui rezumat, autoritatea fiscală neoferind astfel destinatarului posibilitatea de a cunoaște dosarul decât în mod indirect, făcând o selecție în funcție de criterii proprii și asupra cărora acesta nu poate exercita niciun control?

([1]) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială 09/vol. 3, p. 7)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Polonia) la 19 martie 2018 – procedură penală privind pe B.S.

(Cauza C-195/18)

(2018/C 221/08)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Părțile din procedura principală

B.S.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim

Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi

Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Întrebarea preliminară

Articolul 2 din Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice ([1]) coroborat cu anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun ([2]) trebuie interpretat în sensul că un produs în cazul căruia, pentru producerea mustului, au fost folosite extract de malț, sirop de glucoză, acid citric și apă poate fi bere fabricată din malț conform codului NC 2203 din nomenclatura combinată, chiar și atunci când ingredientele diferite de malț din must predomină față de ingredientele pe bază de malț iar siropul de glucoză a fost adăugat la must înainte de procesul de fermentare al acestuia și care sunt criteriile pe baza cărora trebuie determinate proporțiile ingredientelor pe bază de malț și ale celor diferite de malț din must pentru a putea clasifica produsul obținut drept bere conform codului NC 2203?

([1]) JO L 316, p. 21, Ediție specială, 09/vol.1, p. 152.
([2]) JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Germania) la 27 martie 2018 – ML

(Cauza C-220/18)

(2018/C 221/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Părtea din procedura principală

Persoana urmărită: ML

Întrebările preliminare

1) Ce semnificație are, în cadrul interpretării dispozițiilor menționate anterior ([1]), faptul că în statul membru emitent există căi de atac pe care deținuții le pot utiliza împotriva condițiilor de detenție?

   a) În cazul în care autoritățile judiciare de executare dispun de dovezi privind existența, în condițiile de detenție din statul membru emitent, a unor deficiențe sistemice sau generale care privesc anumite grupuri de persoane sau anumite centre de detenție, poate fi exclus, având în vedere dispozițiile menționate mai sus, un risc real ca persoana urmărită să fie supusă unui tratament inuman sau degradant în cazul în care ar fi extrădată, de natură să împiedice extrădarea, pentru simplul fapt că au fost instituite aceste căi de atac, fără a fi necesară o examinare suplimentară a condițiilor de detenție?

   b) Este relevant în această privință faptul că Curtea Europeană a Drepturilor Omului nu a identificat elemente care să indice că aceste căi de atac nu oferă deținuților perspective realiste de îmbunătățire a condițiilor de detenție inadecvate?

2) În cazul în care, după răspunsul la prima întrebare preliminară, simpla existență a acestor căi de atac ale deținuților fără o examinare suplimentară a condițiilor de detenție din statul membru emitent de către autoritățile judiciare de executare nu este de natură să excludă un risc real ca persoana urmărită să fie supusă unui tratament inuman sau degradant

   a) dispozițiile menționate anterior trebuie interpretate în sensul că examinarea condițiilor de detenție din statul membru emitent de către autoritățile judiciare de executare trebuie extinsă la toate penitenciarele sau la celelalte centre de detenție, în care persoana urmărită ar putea fi preluată? Acest lucru este valabil și în cazul unei detenții temporare sau efectuate cu scop de transfer în anumite centre de detenție? Sau examinarea se poate limita la acel centru de detenție în care, conform precizărilor autorităților din statul membru emitent, persoana urmărită va fi, probabil, deținută cea mai mare parte a timpului?

b) este necesară în acest scop o examinare completă a respectivelor condiții de detenție, care să identifice atât suprafața spațiului personal per deținut, precum și celelalte condiții de detenție? Evaluarea condițiilor de detenție astfel identificate trebuie efectuată în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, astfel cum rezultă din Hotărârea Muršić/ împotriva Croației (cererea nr. 7334/13)?

3) În cazul în care, după răspunsul la a doua întrebare preliminară, se va admite că autoritățile judiciare de executare au obligația de a examina toate centrele de detenție în discuție:

a) se poate renunța la examinarea de către autoritățile judiciare de executare a condițiilor de detenție ale fiecăruia dintre centrele de detenție în discuție în considerarea faptului că statul membru emitent a dat o asigurare generală că persoana urmărită nu riscă să fie supusă unui tratament inuman sau degradant?

b) sau, în loc de a examina condițiile de detenție ale fiecăruia dintre centrele de detenție în discuție, autoritățile judiciare de executare pot acorda extrădarea cu condiția ca persoana urmărită să nu fie supusă unui astfel de tratament?

4) În cazul în care, după răspunsul la a treia întrebare preliminară, asigurările date și condiții stabilite nu dispensează autoritățile judiciare de executare de obligația de a examina condițiile de detenție ale fiecăruia dintre centrele de detenție în discuție din statul membru emitent:

a) obligația de examinare a autorităților judiciare de executare trebuie extinsă la toate centrele de detenție în discuție și în cazul în care autoritățile judiciare de executare din statul membru emitent precizează că durata de detenție în acel loc a persoanei urmărite nu va depăși trei săptămâni, sub rezerva apariției unor împrejurări contrare?

b) această situație se regăsește și atunci când autoritățile judiciare de executare nu pot identifica dacă aceste informații au fost furnizate de autoritățile judiciare emitente sau dacă provin de la autoritățile centrale ale statului membru emitent, care au acționat în urma cererii de asistență a autorității judiciare emitente?

([1]) Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO 2002, L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3)
Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 de modificare a Deciziilor-cadru 2002/584/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI și 2008/947/JAI, de consolidare a drepturilor procedurale ale persoanelor și de încurajare a aplicării principiului recunoașterii reciproce cu privire la deciziile pronunțate în absența persoanei în cauză de la proces (JO, L 81, p. 24)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 28 martie 2018 – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft./Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Cauza C-222/18)

(2018/C 221/10)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Pârât: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Întrebarea preliminară

Articolul 3 litera (k) și articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2011/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2011 privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere ([1]) trebuie interpretate în sensul că o reglementare națională care face distincție între două categorii de prescripții medicale și care permite ca doar pe baza uneia dintre ele să se elibereze medicamente unui medic care își desfășoară activitatea medicală într-un alt stat decât statul membru în cauză contravine principiului recunoașterii reciproce a prescripțiilor și libertății de a presta servicii și, prin urmare, este incompatibilă cu acestea?

([1]) JO 2011, L 88, p. 45.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Oldenburg (Germania) la 3 aprilie 2018 –Procedură privind amenda împotriva NK

(Cauza C-231/18)

(2018/C 221/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Oldenburg

Părțile din procedura principală

Persoana interesată: NK

Cu participarea: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Întrebările preliminare

1) Un comerciant angro de animale, care cumpără animale vii de la un fermier și le transportă la un abator situat la o distanță de cel mult 100 km, căruia îi vinde animalele, poate invoca derogarea prevăzută la articolul 13 alineatul (1) litera (p) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere (denumit în continuare: „Regulamentul (CE) nr. 561/2006)" ([1])– „vehicule utilizate pentru transportul de animale vii de la ferme la piețele locale și viceversa sau de la piețe la abatoarele locale pe o rază de cel mult 100 km"- deoarece achiziționarea de la fermier constituie o „piață" în sensul acestei dispoziții sau întreprinderea de comerț cu animale trebuie considerată ea însăși o „piață"?

   În cazul în care nu este vorba despre o „piață" în sensul acestei dispoziții:

2) Poate un comerciant angro de animale, care cumpără animale vii de la un fermier și le transportă la un abator situat pe o rază de cel mult 100 km, căruia îi vinde animalele, să invoce această derogare în aplicarea normei menționate anterior?

([1]) Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului(JO 2006, L 102, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 214)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Spania) la 11 aprilie 2018 – Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A./Asendia Spain, S.L.U.

(Cauza C-259/18)

(2018/C 221/12)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.

Pârâtă: Asendia Spain, S.L.U.

Întrebările preliminare

1) Articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 din Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului ([1]) (Directiva privind serviciile poștale), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008 ([2]) se opun unei reglementări naționale în temeiul căreia garanția acordată operatorului de servicii poștale desemnat pentru furnizarea serviciului poștal universal prevede că acesta este singurul operator autorizat să distribuie mijloace de francare, altele decât timbrele poștale?

2) În cazul în care răspunsul la întrebarea anterioară este afirmativ, este aceasta compatibilă cu legislația Uniunii Europene în domeniul serviciilor poștale care impune operatorilor privați de servicii poștale să dispună de unități fizice de relații cu publicul pentru a putea distribui și comercializa mijloace de francare, altele decât timbrele poștale?

([1]) JO 1998, L 15, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 3, p. 12.
([2]) Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008 de modificare a Directivei 97/67/CE cu privire la realizarea integrală a pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității (JO 2008, L 52, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 20 aprilie 2018 – Verein für Konsumenteninformation/TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Cauza C-272/18)

(2018/C 221/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Verein für Konsumenteninformation

Pârâtă: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Întrebările preliminare

1) Excluderea din domeniul de aplicare prevăzută la articolul 1 alineatul (2) litera (e) din Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale din 19 iunie 1980 (denumită în continuare „Convenția din 1980") și la articolul 1 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (denumit în continuare „Regulamentul Roma I") ([1]) cuprinde și acordurile încheiate între un constituitor și un fiduciar care deține în numele constituitorului o participație în cadrul unei societăți în comandită, în special atunci când actul constitutiv al societății și contractul de fiducie sunt interdependente?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (denumită în continuare „Directiva privind clauzele abuzive") ([2]) trebuie interpretat în sensul că o clauză a unui contract de fiducie încheiat între un întreprinzător și un consumator având ca obiect administrarea participației deținute în cadrul unei societăți în comandită, care nu a fost negociată în mod individual și potrivit căreia legea aplicabilă este legislația statului în care își are reședința societatea în comandită este abuzivă atunci când contractul de fiducie are ca obiect unic să reglementeze administrarea participației deținute în cadrul societății în comandită, constituitorului revenindu-i astfel drepturile și obligațiile unui asociat direct?

3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima sau la a doua întrebare:

Răspunsul este diferit atunci când, pentru a presta serviciile datorate, întreprinzătorul nu trebuie să se deplaseze în statul de reședință al consumatorului, însă are obligația să îi transfere acestuia din urmă dividende și orice beneficii patrimoniale rezultate din participația deținută, precum și să îi comunice orice informații referitoare la evoluția comercială a participației? Există o diferență dacă se aplică Regulamentul Roma I sau Convenția din 1980?

4) În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare:

Răspunsul rămâne valabil atunci când, în plus, cererea de subscriere depusă de consumator a fost semnată în statul de reședință al acestuia, întreprinzătorul pune la dispoziție și pe internet informații referitoare la participația deținută, iar în statul membru de reședință al consumatorului a fost constituit un cont de plăți în care consumatorul trebuie să achite valoarea participației, chiar dacă întreprinzătorul nu are dreptul de a dispune de acest cont bancar? Există o diferență dacă se aplică Regulamentul Roma I sau Convenția din 1980?

([1]) JO 2008, L 177, p. 6.
([2]) JO 1993, L 95, p. 29.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší správní soud (Republica Cehă) la 23 aprilie 2018 – Milan Vinš/Odvolací finanční ředitelství

(Cauza C-275/18)

(2018/C 221/14)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Reclamant: Milan Vinš

Pârâtă: Odvolací finanční ředitelství

Întrebările preliminare

1) Dreptul de a beneficia de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată pentru exportul de bunuri, în sensul articolului 146 din Directiva 2006/112/CE ([1]) a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată poate fi condiționată de includerea prealabilă a bunurilor într-un regim vamal specific astfel cum prevede articolul 66 din Zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (Legea nr. 235/2004 privind taxa pe valoarea adăugată)?

2) O astfel de reglementare națională poate fi justificată în lumina articolului 131 din Directiva TVA, ca o condiție menită să prevină orice evaziune, fraudă sau abuz?

([1]) JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Acțiune introdusă la 4 martie 2018 – Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-304/18)

(2018/C 221/15)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: Z. Malůšková, M. Owsiany-Hornung, F. Tomat, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

— declararea faptului că prin refuzul de a pune la dispoziție resurse proprii tradiționale într-un cuantum de 2 120 309,50 euro referitoare la comunicarea de inexigibilitate IT(07)08-917, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 8 din Decizia Consiliului 94/728/CE, Euratom ([1]), al articolului 8 din Decizia Consiliului 2000/597/CE, Euratom ([2]), al articolului 8 din Decizia Consiliului 2007/436/CE, Euratom ([3]), al articolului 8 din Decizia Consiliului 2014/335/UE, Euratom ([4]), precum și al articolelor 6, 10, 11 și 17 din Regulamentul (CEE, Euratom) 1552/1989 al Consiliului ([5]), al articolelor 6, 10, 11 și 17 din Regulamentul (CE, Euratom) 1150/2000 al Consiliului ([6]) și al articolelor 6, 10, 12 și 13 din Regulamentul (CE, Euratom) 609/2014 al Consiliului ([7]);

— obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Elementele de care dispune Comisia pe baza comunicărilor și a informațiilor furnizate de Republica Italiană în cursul procedurii precontencioase arată că, în cadrul unei operațiuni de luptă antifraudă împotriva contrabandei cu tutun manufacturat străin, în cursul anului 1997, autoritățile italiene au constatat obligația vamală în discuție, au înscris-o în contabilitate separată și au comunicat ulterior debitorului cuantumul taxelor datorate. Din moment ce datoria în discuție a fost înscrisă în contabilitatea separată (contabilitatea B) și nu a făcut obiectul vreunei contestații, autoritățile italiene ar fi trebuit să procedeze imediat la recuperarea acestea, ceea ce nu s-a întâmplat. Autoritățile italiene au așteptat să se încheie procedurile penale inițiate împotriva debitorului înainte de a începe procedura de recuperare, or, aceste proceduri nu s-au încheiat decât la aproximativ șase ani de la nașterea datoriei și de la constatarea acesteia.

Taxele vamale sunt resurse proprii al Uniunii care trebuie percepute de statele membre și puse la dispoziția Comisiei. Obligația statelor membre de a constata dreptul asupra resurselor proprii al Uniunii se naște în momentul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de legislația vamală (stabilirea cuantumului taxelor rezultate din obligația vamală și identitatea persoanei impozabile).

Regulamentul de punere la dispoziție prevede că statele membre trebuie să ia toate măsurile necesare pentru ca sumele corespunzătoare drepturilor constatate să fie puse la dispoziția Comisiei. Statele membre sunt exonerate de obligația de a pune la dispoziția Comisiei sumele corespunzătoare drepturilor constatate care se dovedesc imposibil de recuperat din motive de forță majoră sau atunci când a devenit imposibilă recuperarea din alte motive care nu le sunt imputabile. Dacă un stat membru nu pune la dispoziția Comisie cuantumul resurselor proprii constatate, fără ca vreuna dintre condițiile Regulamentului de punere le dispoziție să fie îndeplinită, acest stat nu își îndeplinește obligațiile care îi revin în temeiul reglementării Uniunii Europene. Orice întârziere în punerea la dispoziție conduce la nașterea obligației statului membru în cauză de a plăti dobânzi de întârziere pentru întreaga perioadă vizată.

Din moment ce autoritățile italiene au așteptat în esență șase ani înainte de a iniția procedura de recuperare a datoriei vamale în discuție, iar această întârziere le este imputabil în exclusivitate, Republica Italiană nu poate susține că a luat toate măsurile necesare pentru ca sumele corespunzătoare drepturilor constatate să fie puse la dispoziția Comisiei. Autoritățile italiene au refuzat întotdeauna să pună la dispoziția Comisiei cuantumul stabilit.

Comisia a considerat, așadar, că, în speță, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care în revin în temeiul articolului 8 din Decizia privind sistemul de resurse proprii și al articolelor 6, 10, 11 și 17 (devenite articolele 6, 10, 12 și 13) din Regulamentul de punere la dispoziție.

([1]) 94/728/CE, Euratom: Decizia Consiliului din 31 octombrie privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (JO L 293, 12.11.1994, p. 9)

([2]) 2000/597/CE, Euratom: Decizia Consiliului din 29 septembrie 2000 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (JO L 253 du 7.10.2000, p. 42, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 206)

([3]) 2007/436/CE, Euratom: Decizia Consiliului din 7 iunie 2007 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (JO L 163, 23.6.2007, p. 17)

([4]) 2014/335/UE, Euratom: Decizia Consiliului din 26 mai 2014 privind sistemul de resurse proprii al Uniunii Europene (JO L 168, 7.6.2014, p. 105)

([5]) Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1552/89 al Consiliului din 29 mai 1989 privind punerea în aplicare a Deciziei 88/376/CEE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților (JO L 155, 7.6.1989, p. 1)

([6]) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților (JO L 130, 31.5.2000, p.1, Ediție specială. 01/vol. 2, p. 184)

([7]) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 al Consiliului din 26 mai 2014 privind metodele și procedura de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale și a resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB și privind măsurile pentru a răspunde necesităților trezoreriei (reformare) (JO L 168, 7.6.2014, p. 3)

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – Distillerie Bonollo și alții/Consiliul

(Cauza T-431/12) ([1])

[„Dumping — Importuri de acid tartric originar din China — Modificarea taxei antidumping definitive — Reexaminare intermediară parțială — Acțiune în anulare — Afectare directă și individuală — Admisibilitate — Stabilirea valorii normale — Valoare normală construită — Schimbare de metodă — Tratament individual — Articolul 2 alineatul (7) litera (a) și articolul 11 alineatul (9) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 [devenite articolul 2 alineatul (7) litera (a) și articolul 11 alineatul (9) din Regulamentul (UE) 2016/1036] — Adaptarea în timp a efectelor unei anulări"]

(2018/C 221/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Italia), Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Italia), Distillerie Mazzari SpA (Sant'Agata sul Santerno, Italia), Caviro Distillerie Srl (Faenza, Italia) și Comercial Química Sarasa, SL (Madrid, Spania) (reprezentanți: R. MacLean, solicitor și A. Bochon, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Boelaert și B. Driessen, agenți, asistați inițial de G. Berrisch, avocat, și de N. Chesaites, barrister, ulterior de G. Berrisch și în final de N. Tuominen, avocat)

Intervenienteîn susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial M. França și A. Stobiecka-Kuik, ulterior M. França și J.-F. Brakeland, agenți) și Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (Changzhou, China) (reprezentanți: E. Vermulst, S. Van Cutsem, F. Graafsma și J. Cornelis, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 626/2012 al Consiliului din 26 iunie 2012 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 349/2012 al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză (JO 2012, L 182, p. 1)

Dispozitivul

1) *Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 626/2012 al Consiliului din 26 iunie 2012 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 349/2012 al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză.*

2) *Taxa antidumping impusă prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 626/2012 se menține în ceea ce privește produsele Ninghai Organic Chemical Factory până la adoptarea de către Comisia Europeană și de către Consiliul Uniunii Europene a măsurilor pe care le presupune executarea prezentei hotărâri.*

3) *Consiliul suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Distillerie Bonollo SpA, de Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, de Distillerie Mazzari SpA, de Caviro Distillerie Srl și de Comercial Química Sarasa, SL.*

4) *Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.*

5) *Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(1) JO C 366, 24.11.2012.

Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2018 – El Corte Inglés/EUIPO – WE Brand (EW)

(Cauza T-241/16) (1)

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative EW — Marca Uniunii Europene verbală anterioară WE — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]"]

(2018/C 221/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania) (reprezentant: J. L. Rivas Zurdo, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: D. Botis și J. Ivanauskas, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: WE Brand Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: R. van Oerle și L. Bekke, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 11 februarie 2016 (cauza R 426/2015-2) privind o procedură de opoziție între WE Brand și El Corte Inglés

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 11 februarie 2016 (cauza R 426/2015-2).*

2) *EUIPO și WE Brand Sàrl suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de El Corte Inglés, SA.*

(1) JO C 251, 11.7.2016.

Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – HK/Comisia

(Cauza T-574/16) (1)

(„Funcție publică — Funcționari — Pensii — Pensie de urmaș — Condiții de acordare — Condiție privind durata căsătoriei — Parteneriat nematrimonial — Articolul 17 primul paragraf din anexa VIII la statut")

(2018/C 221/18)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: HK (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Tymen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara și F. Simonetti, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial M. Bauer și M. Veiga, ulterior M. Bauer și R. Meyer, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE, având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziei Comisiei prin care se refuză acordarea beneficiului pensiei de urmaș în favoarea reclamantului și, în măsura necesară, a deciziei Comisiei de respingere a reclamației reclamantului şi, pe de altă parte, obținerea reparării prejudiciilor moral și material pe care pretinde că le-a suferit

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Îl obligă pe HK la plata cheltuielilor de judecată.*

3) *Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(1) JO C 59, 15.2.2016 (cauză înregistrată inițial pe rolul Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-151/15 şi transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – Malta/Comisia

(Cauza T-653/16) (1)

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente deținute de Comisie — Documente care emană de la un stat membru — Documente schimbate în cadrul sistemului de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului — Articolul 113 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 — Acces public ca urmare a unei cereri formulate de către o organizație neguvernamentală — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Obligația de motivare — Cooperare loială — Alegerea temeiului juridic"]

(2018/C 221/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Republica Malta (reprezentant: A. Buhagiar, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Baquero Cruz și F. Clotuche-Duvieusart, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea deciziei secretarului general al Comisiei din 13 iulie 2016 privind o cerere a Greenpeace de confirmare a accesului la documente referitoare la un transport pretins ilegal de ton roșu viu din Tunisia către o fermă de creștere a tonului situată în Malta, în măsura în care aceasta acordă Greenpeace accesul la documente care emană de la autoritățile malteze

Dispozitivul

1) *Anulează decizia secretarului general al Comisiei Europene din 13 iulie 2016 prin care se pronunță asupra unei cereri a Greenpeace de confirmare privind accesul la documentele referitoare la un transport pretins ilegal al tonului roșu viu, din Tunisia către Malta, în măsura în care aceasta acordă Greenpeace accesul la documentele enumerate în anexa sa B la numerele 112-230.*

2) *Respinge în rest acțiunea.*

3) *Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată, inclusiv cele aferente procedurii privind măsurile provizorii.*

([1]) JO C 428, 21.11.2016.

Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – Gall Pharma/EUIPO – Pfizer (Styriagra)

(Cauza T-662/16) ([1])

[„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de marcă a Uniunii Europene verbală Styriagra — Marca Uniunii Europene verbală anterioară VIAGRA — Profit obținut în mod nejustificat ca urmare a caracterului distinctiv sau a renumelui mărcii anterioare — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul(5) din Regulamentul (UE) 2017/1001]"]

(2018/C 221/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Gall Pharma GmbH (Judenburg, Austria) (reprezentanți: inițial D. Reichelt și L. Figura, ulterior T. Schafft, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: D. Gája și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Pfizer Inc. (New York, New York, Statele Unite) (reprezentanți: V. von Bomhard și J. Fuhrmann, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 13 iunie 2016 (cauza R 724/2015-5), privind o procedură de opoziție între Pfizer și Gall Pharma

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Gall Pharma GmbH la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 441, 28.11.2016

Hotărârea Tribunalului din 8 mai 2018 – Luxottica Group/EUIPO – Chen (BeyBeni)

(Cauza T-721/16) ([1])

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative BeyBeni — Marca națională figurativă anterioară Ray-Ban — Motiv relativ de refuz — Atingere adusă renumelui — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001]"]

(2018/C 221/21)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Luxottica Group SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: E. Ochoa Santamaría și I. Aparicio Martínez, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Xian Chen (Wenzhou, China)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 8 iunie 2016 (cauza R 675/2015-5) privind o procedură de opoziție între Luxottica Group și domnul Chen

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 8 iunie 2016 (cauza R 675/2015-5) privind o procedură de opoziție între Luxottica Group SpA și domnul Xian Chen.*

2) *Obligă EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.*

(1) JO C 454, 5.12.2016.

Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – J-M.-E.V. e hijos/EUIPO – Masi (MASSI)

(Cauza T-2/17) (1)

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MASSI — Marca națională verbală anterioară MASI — Articolul 56 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Autoritate de lucru judecat — Articolul 53 alineatul (1) litera (a) și articolul 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenite articolul 60 alineatul (1) litera (a) și articolul 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul 2017/1001] — Marcă de notorietate în sensul articolului 6 bis din Convenția de la Paris”]

(2018/C 221/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: J-M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Spania) (reprezentanți: M. Ceballos Rodríguez și J. Güell Serra, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: S. Palmero Cabezas și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Alberto Masi (Milano, Italia) (reprezentanți: C. Ceriani, S. Giudici și A. Ferreri, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 4 octombrie 2016 (R 793/2015-1) privind o procedură de declarare a nulității între domnul Masi și J-M.-E.V. e hijos

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 4 octombrie 2016 (R 793/2015-1).*

2) *EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de J-M.-E.V. e hijos, SRL.*

3) *Domnul Alberto Masi suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 63, 27.2.2017.

Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2018 – Skyleader/EUIPO – Sky International (SKYLEADER)

(Cauza T-34/17) ([1])

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene figurativă SKYLEADER — Neluarea în considerare a unor elemente de probă prezentate în fața diviziei de anulare — Articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 95 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2017/1001] — Norma 40 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 [devenită articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2017/1430]"]

(2018/C 221/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Skyleader a.s. (Ústí nad Labem, Republica Cehă) (reprezentant: K. Malmstedt, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Sky International AG (Zug, Elveția) (reprezentant: J. Barry, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 21 noiembrie 2016 (cauza R 805/2016-4) privind o procedură de decădere între Sky International și Skyleader

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Skyleader a.s. la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor necesare efectuate de Sky International AG în cadrul procedurii în fața camerei de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).*

([1]) JO C 78, 13.3.2017.

Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2018 – Bernard Krone Holding/EUIPO (Mega Liner)

(Cauza T-187/17) ([1])

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Mega Liner — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Obligația de motivare — Articolul 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001]”]

(2018/C 221/24)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Germania) (reprezentanți: T. Weeg și K. Lüken, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Fischer și W. Schramek, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 9 ianuarie 2017 (cauza R 442/2016-1) privind o cerere de înregistrare a mărcii verbale Mega Liner ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

1) *Anulează punctul 2 din dispozitivul Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 9 ianuarie 2017 (cauza R 442/2016-1).*

2) *EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și cheltuielile de judecată efectuate de Bernard Krone Holding SE & Co. KG în procedura în fața Tribunalului.*

([1]) JO C 161, 22.5.2017.

Hotărârea Tribunalului din 4 mai 2018 – Bernard Krone Holding/EUIPO (Coil Liner)

(Cauza T-188/17) ([1])

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Coil Liner — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Obligația de motivare — Articolul 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001]”]

(2018/C 221/25)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Germania) (reprezentanți: T. Weeg și K. Lüken, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Fischer și W. Schramek, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 9 ianuarie 2017 (cauza 443/2016 –1) privind o cerere de înregistrare a mărcii verbale Coil Liner ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

1) *Anulează punctul 2 din dispozitivul Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 9 ianuarie 2017 (cauza R 442/2016-1).*

2) *EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și cheltuielile de judecată efectuate de Bernard Krone Holding SE & Co. KG în procedura în fața Tribunalului.*

([1]) JO C 161, 22.5.2017.

Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks (Forma unei piese de proteză pentru șold și altele)

(Cauzele conexate T-193/17, T-194/17 și T-195/17) ([1])

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă a Uniunii Europene tridimensională — Forma unei componente de proteză de șold — Marcă a Uniunii Europene figurativă care reprezintă o componentă de proteză de șold — Marcă a Uniunii Europene care constă într-o nuanță de roz — Retragerea cererilor de declarare a nulității și închiderea procedurilor în declararea nulității — Cale de atac a titularului mărcii având ca obiect anularea deciziilor de închidere — Inadmisibilitatea căii de atac în fața camerei de recurs — Articolul 59 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 67 din Regulamentul (UE) 2017/1001]"]

(2018/C 221/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: CeramTec GmbH (Plochingen, Germania) (reprezentanți: inițial A. Renck și E. Nicolás Gómez, ulterior A. Renck, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Hanf, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, Statele Unite) (reprezentant: S. Naumann, avocat)

Obiectul

Acțiuni formulate împotriva Deciziilor Camerei a patra de recurs a EUIPO din 15 februarie 2017 (cauzele R 929/2016-4, R 928/2016-4 și R 930/2016-4) privind proceduri de declarare a nulității între C5 Medical Werks și CeramTec

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunile.*

2) *Obligă CeramTec GmbH să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și de C5 Medical Werks.*

([1]) JO C 161, 22.5.2017.

Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – SB/EUIPO

(Cauza T-200/17) ([1])

(„Funcție publică — Agenți temporari — Contract pe durată determinată — Decizie de nereînnoire — Excepție de nelegalitate — Obligație de motivare — Obligație de solicitudine — Discriminare pentru motive de vârstă")

(2018/C 221/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: SB (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: K. Tóth și A. Lukošiūtė, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și prin care se urmărește anularea deciziei directorului executiv al EUIPO din 2 iunie 2016 prin care s-a refuzat realizarea celei de a doua reînnoiri a contractului reclamantei, precum și anularea deciziei directorului menționat din 19 decembrie 2016 prin care se respinge reclamația formulată de aceasta

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *SB este obligată la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 178, 6.06.2017.

Hotărârea Tribunalului din 3 mai 2018 – Raise Conseil/EUIPO – Raizers (RAISE)

(Cauza T-463/17) ([1])

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală RAISE — Motiv absolut de refuz — Caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Caracter distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul 2017/1001] — Articolul 52 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatele (1) și (2) din Regulamentul 2017/1001]"]

(2018/C 221/28)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Raise Conseil (Paris, Franța) (reprezentanți: F. Fajgenbaum și T. Lachacinski, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Hanf, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Raizers (Paris) (reprezentant: E. Fortunet, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 24 mai 2017 (cauza R 1606/2016-5) privind o procedură de declarare a nulității între Raizers și Raise Conseil

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Raise Conseil la plata cheltuielilor de judecată.*

(1) JO C 330, 2.10.2017.

Ordonanța Tribunalului din 19 aprilie 2018 – Allergopharma/Comisia

(Cauza T-354/15) (1)

(„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Schemă de ajutoare privind scutirea de la rabaturile obligatorii pentru anumite produse farmaceutice — Decizie prin care schema de ajutoare este declarată compatibilă cu piața internă — Lipsa afectării individuale — Act care presupune măsuri de executare — Inadmisibilitate")

(2018/C 221/29)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Allergopharma GmbH & Co. KG (Reinbek, Germania) (reprezentanți: T. Müller-Ibold și F.-C. Laprévote, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Herrmann și T. Maxian Rusche, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Bencard Allergie GmbH (München, Germania) (reprezentant: J. Fiegler, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei (UE) 2015/1300 a Comisiei din 27 martie 2015 privind schema de ajutoare – ajutor acordat unor întreprinderi farmaceutice germane aflate în dificultate financiară prin scutirea de la rabaturi obligatorii SA.34881 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2012/CP) – pusă în aplicare de Germania (JO 2015, L 199, p. 27)

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*

2) *Allergopharma GmbH & Co. KG suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.*

3) *Bencard Allergie GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 328, 5.10.2015.

Ordonanța Tribunalului din 23 aprilie 2018 – Winkler/Comisia

(Cauza T-916/16) ([1])

(„Funcție publică — Funcționari — Transferul drepturilor de pensie naționale — Propunere de spor de ani de plată a contribuțiilor — Act care nu poate fi supus căilor de atac — Act care lezează — Inadmisibilitate vădită")

(2018/C 221/30)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Bernd Winkler (Grange, Irlanda) (reprezentant: A. Kässens, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Bohr și L. Radu Bouyon, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, anularea notei Comisiei din 20 aprilie 2016 privind propunerea de spor de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensie care trebuie luat în considerare în sistemul de pensii al instituțiilor Uniunii Europene în urma unei cereri de transfer al drepturilor de pensie dobândite de reclamant anterior intrării sale în serviciul Uniunii și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care reclamantul l-ar fi suferit din cauza ilegalităților care ar fi fost comise de către Comisie cu ocazia prelucrării cererii de transfer menționate

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Îl obligă pe domnul Bernd Winkler la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 46, 13.2.2017.

Ordonanța Tribunalului din 3 mai 2018 – Siberian Vodka/EUIPO – Schwarze und Schlichte (DIAMOND ICE)

(Cauza T-234/17) ([1])

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca verbală DIAMOND ICE — Marca Uniunii Europene verbală anterioară DIAMOND CUT — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Acțiune vădit nefondată"]

(2018/C 221/31)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Siberian Vodka AG (Herisau, Elveția) (reprezentant: O. Bischof, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Schwarze und Schlichte Markenvertrieb GmbH & Co. KG (Oelde, Germania) (reprezentant: A. Zafar, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 8 februarie 2017 (cauza R 1171/2016-4) privind o procedură de opoziție între Schwarze und Schlichte Markenvertrieb și Siberian Vodka

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Siberian Vodka AG la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 195, 19.6.2017.

Ordonanța Tribunalului din 18 aprilie 2018 – Iordăchescu și alții/Parlamentul și alții

(Cauza T-298/17) ([1])

(„Acțiune în anulare — Directiva 2014/40/UE — Apropierea legislațiilor — Fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe — Termen de introducere a acțiunii — Tardivitate — Cerere de despăgubire — Cerere de sesizare — Nerespectarea cerințelor de formă — Inadmisibilitate — Necompetență")

(2018/C 221/32)

Limba de procedură: română

Părțile

Reclamanți: Adrian Iordăchescu (București, România), Florina Iordăchescu (București), Mihaela Iordăchescu (București) și Cristinel Iordăchescu (București) (reprezentant: A. Cuculis, avocat)

Pârâți: Parlamentul European (reprezentanți: Parlamentul European (reprezentanți: L. Visaggio și C. Ionescu Dima, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: E. Karlsson și O. Segnana, agenți) și Comisia Europeană (reprezentanți: H. Stancu și J. Tomkin, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea în parte a Directivei 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE (JO 2014, L 127, p. 1) și, pe de altă parte, o cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se solicită repararea prejudiciului pe care reclamanții pretind că l-au suferit

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Îi obligă pe domnul Adrian Iordăchescu, pe doamnele Florina Iordăchescu și Mihaela Iordăchescu, precum și pe domnul Cristinel Iordăchescu la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 256, 7.8.2017.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 3 mai 2018 – VQ/BCE

(Cauza T-203/18 R)

[„Măsuri provizorii — Politica economică și monetară — Supravegherea prudențială a instituțiilor de credit — Atribuții conferite BCE prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 — Prerogativele BCE — Prerogative specifice de supraveghere — Sancțiuni administrative — Publicare — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”]

(2018/C 221/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: VQ (reprezentant: G. Cahill, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: E. Koupepidou, E. Yoo și M. Puidokas, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE prin care se solicită suspendarea executării Deciziei ECB-SSM-2018-ESSAB-4, SNC-2016-0026 a Consiliului guvernatorilor BCE din 14 martie 2018 privind o sancțiune pecuniară și publicarea sa pe website-ul BCE

Dispozitivul

1) *Respinge cererea de măsuri provizorii.*

2) *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

Ordonanța președintelui Tribunalului din 4 mai 2018 – Czarnecki/Parlamentul

(Cauza T-230/18 R)

(„Procedură de măsuri provizorii — Drept instituțional — Vicepreședinte al Parlamentului European — Decizia Parlamentului de a pune capăt mandatului unui vicepreședinte — Cerere de măsuri provizorii — Somație — Inadmisibilitate”)

(2018/C 221/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Ryszard Czarnecki (Varșovia, Polonia) (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: N. Görlitz și S. Alonso de León, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE și prin care se solicită, pe de o parte, suspendarea executării Deciziei Parlamentului European din 7 februarie 2018 de aprobare a încetării anticipate a funcției de vicepreședinte al Parlamentului a reclamantului și, pe de altă parte, obligarea Parlamentului la menținerea mandatului reclamantului de vicepreședinte al Parlamentului

Dispozitivul

1) *Respinge cererea de măsuri provizorii.*

2) *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

Acțiune introdusă la 14 martie 2018 – Abaco Energy și alții/Comisia

(Cauza T-186/18)

(2018/C 221/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Abaco Energy, SA (Madrid, Spania) și alți 1 660 de reclamanți (reprezentanți: P. Holtrop, P. Kuypers și M. de Wit, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Comisiei Europene C(2017) 7384 final din 10 noiembrie 2017 în cazul SA.40348 (2015/NN) privind sprijinul acordat pentru energia electrică produsă din surse regenerabile, prin cogenerare sau din deșeuri ([1]);

— obligarea Comisiei la realizarea unor evaluări separate a schemei precedente și a schemei actuale, în conformitate cu dreptul Uniunii;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă șase motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea obligației de diligență a Comisiei

— Comisia are obligația să își îndeplinească în mod corespunzător obligațiile care îi revin în temeiul tratatelor. Comisia a avut ocazia, informațiile și resursele necesare pentru a evalua schema anterioară ca parte a aprecierii sale în cadrul adoptării deciziei și conform obligațiilor legale. Comisia nu și-a îndeplinit această obligație, întrucât nu a efectuat o evaluare independentă a schemei anterioare, încălcând astfel standardele la care este supusă potrivit tratatelor.

2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de fapt

— Comisia a săvârșit o eroare vădită de fapt întrucât a constatat că schema anterioară a fost absorbită de schema actuală. Este evident că nu a avut loc nicio absorbție și că, de fapt, tot timpul au existat două scheme complet separate, fiecare dintre ele necesitând propria evaluare pentru a stabili conformitatea cu normele privind ajutoarele de stat.

3. Al treilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de drept

— Comisia nu a aplicat în mod corect liniile directoare corespunzătoare, cu caracter obligatoriu, ale Comisiei, încălcând astfel dreptul Uniunii. În plus, Comisia a declarat că, întrucât în opinia sa a existat o absorbție a schemei anterioare de către schema actuală, nu era necesară evaluarea schemei anterioare. Reclamanții apreciază că Comisia, susținând acest lucru, a acționat cu încălcarea dreptului Uniunii.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe o motivare insuficientă

— Comisia nu a oferit o motivare suficientă care să permită reclamanților să înțeleagă temeiul în baza căruia aceasta a adoptat decizia. Din decizie nu reiese în mod clar: (i) motivele în temeiul cărora Comisia a declarat că schema anterioară a fost absorbită de schema actuală și (ii) temeiul în baza căruia absorbția unei scheme de către o alta exclude necesitatea unei evaluări a conformității primei scheme cu normele privind ajutoarele de stat. Ambele au fost constatări fundamentale care au condus la adoptarea deciziei de către Comisie. Prin urmare, reclamanții au fost lipsiți de dreptul lor fundamental de a obține o decizie care să le permită să înțeleagă în ce mod și pentru ce motive Comisia a ajuns la concluziile exprimate în decizie.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe un abuz de putere și pe încălcarea Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

— În temeiul articolului 41 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale, Comisia trebuie să trateze interesele reclamanților în cadrul deciziei în mod imparțial și echitabil. Comisia nu și-a îndeplinit această obligație întrucât a plasat interesele Comisiei și ale Spaniei deasupra celor ale reclamanților.

6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității

— Comisia nu a luat în considerare interesele reclamanților întrucât nu a furnizat o evaluare independentă a schemei anterioare, încălcând astfel principiul proporționalității.

(1) JO 2017 C 442, p. 1.

Acțiune introdusă la 11 aprilie 2018 – PV/Comisia

(Cauza T-224/18)

(2018/C 221/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: PV (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— declararea prezentei cereri admisibilă și fondată;

în consecință, să dispună:

— conexarea prezentei cereri introductive cu cauza pendinte T-786/16 conform principiului conexității și articolului 68 din Regulamentul consolidat al Tribunalului UE din 4 martie 2015;

— considerarea hărțuirii morale drept dovedită și confirmarea utilizării unor „falsuri intelectuale”, ceea ce are ca efect că astfel de neregularități nu pot fi tolerate de ordinea juridică a UE;

— anularea procedurii CMS 17/025 în ceea ce privește toate aceste aspecte și anularea deciziei care se află la baza reclamației R/8/18;

— anularea deciziei de „stabilire la zero” a salariului reclamantului începând cu data de 1 octombrie 2017;

— anularea deciziei care obligă reclamantul să participe la exercițiul de evaluare FP 2016 (anul calendaristic 2016), precum și respingerea reclamației R/502/17 din 16 martie 2018, din cauza hărțuirii morale și a incapacității de lucru;

— anularea deciziei care obligă reclamantul să participe la exercițiul de evaluare FP 2017 (anul calendaristic 2017), din cauza hărțuirii morale, și anularea deciziei pentru care a fost introdusă reclamația R/121/18;

— anularea deciziei, precum și respingerea reclamației R/413/17 din 15 ianuarie 2018 prin care reclamantul a fost repartizat la DG SCIC, cu încălcarea principiului solicitudinii celui mai elementar;

— anularea deciziei PMO (doamna [X]) din 12 septembrie 2017, prin care s-a decis compensarea notei de debit nr. ABAC 324170991 din 20 iulie 2017 pentru un cuantum de 42 704,74 euro cu salariile neplătite ale reclamantului pentru perioada 1 august 2016-30 septembrie 2017, precum și respingerea reclamației R/482/17 din 9 martie 2018;

și acordarea despăgubirilor următoare în temeiul articolului 340 TFUE:

— dispunerea reparării prejudiciului moral de 98 000 de euro care rezultă din aceste decizii contestate;

— în ceea ce privește prejudiciul material, acordarea:

  — fie a unui cuantum de 23 190,44 euro reprezentând salarii restante pentru perioada 1 octombrie 2017-30 aprilie 2018, în cazul în care Tribunalul apreciază că reclamantul are dreptul la totalitatea salariului său;

  — fie a unui cuantum de 7 612,87 euro reprezentând salarii restante pentru perioada 1 octombrie 2017-30 aprilie 2018, în cazul în care Tribunalul apreciază că reclamantul nu are dreptul decât la diferența de salarii dintre salariul său de la Comisie și cel perceput în sectorul privat;

— pentru a acorda, în cele din urmă, o despăgubire globală fie de 121 990,44 euro, fie de 105 612,87 euro, majorată cu dobânzi de întârziere calculate până la data plății efective;

și în toate cazurile:

— obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolelor 1, 3, 4 și 31 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”), precum și a articolului 1e alineatul (2) și a articolului 12a din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”) care interzice hărțuirea morală.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolelor 21a, 22c și 23 din statut, ale căror dispoziții cuprind interdicția săvârșirii de acte ilicite, în special prin faptul că reclamantul ar fi fost obligat să participe la exercițiul de evaluare pentru anul 2016, deși nu ar fi prestat nicio activitate din cauza incapacității de muncă și a revocării începând cu data de 1 august 2016.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Cartă și a articolului 11a din statut privind conflictele de interese directe.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea principiului solicitudinii și al asistenței, care ar fi fost săvârșită prin decizia de repartizare a reclamantului la DG SCIC.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe principiul de drept al excepției de neexecutare și pe principiul legalității.

6. Al șaselea motiv întemeiat pe o încălcare a articolului 9 alineatul (3) din anexa IX la statut și a principiului de drept „*non bis in idem*”, care ar afecta procedura disciplinară CMS 17/025 declanșată împotriva reclamantului.

7. Al șaptelea motiv întemeiat pe o încălcare a articolului 41 alineatul (1) din Cartă, și mai precis a termenelor rezonabile pentru procedura disciplinară menționată anterior.

Acțiune introdusă la 1 aprilie 2018 – Manea/CdT

(Cauza T-225/18)

(2018/C 221/37)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Camelia Manea (Echternach, Luxemburg) (reprezentant: M.-A. Lucas, avocat)

Pârât: Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene (CdT)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei din 29 mai 2017 a directoarei Centrului de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene de a nu prelungi, de la 12 noiembrie 2015, contractul de muncă pe perioadă determinată al reclamantei ca agent temporar, care ar fi încetat efectiv în acest caz la 31 ianuarie 2016;

— obligarea la reintegrarea reclamantei ca agent temporar al Centrului începând cu 1 ianuarie 2019 sau, în cazul în care acest lucru nu ar fi posibil, obligarea pârâtului, pentru repararea prejudiciului material și moral care a rezultat pentru reclamantă din pierderea unui contract de muncă pe perioadă nedeterminată, la plata unei sume corespunzătoare remunerației la care ar fi fost îndreptățită dacă ar fi rămas în serviciul Centrului timp de patru ani, redusă, eventual, cu remunerațiile sau indemnizațiile de care ar fi putut beneficia din altă parte și, la plata către sistemul de pensii comunitar a sumelor corespunzătoare contribuțiilor la pensii;

— obligarea Centrului de Traduceri la plata sumei de 11 136 de euro reprezentând prejudiciul moral, a sumei de 12 000 de euro reprezentând pierderea remunerației și a sumei de 9 674 de euro reprezentând cheltuieli de asistență juridică, pentru repararea prejudiciului moral și material pe care l-a suferit în urma deciziei din 12 noiembrie 2015;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea obligației de a repune reclamanta în situația juridică anterioară actului retras, pe erori de fapt, pe erori vădite de apreciere și pe motivarea insuficientă, precum și pe nerespectarea interesului serviciului, întrucât noua decizie privind neangajarea reclamantei la 31 ianuarie 2016 s-ar fi întemeiat pe elemente care, contrar considerațiilor reclamantei, nu ar fi existat atunci când s-a pus problema reangajării sale în luna noiembrie 2015.

2. Al doilea motiv întemeiat, în primul rând, pe nerespectarea politicii de personal definite de consiliul de administrație, în măsura în care în decizia de neangajare s-a considerat că era în interesul serviciului aplicarea unei politici de înlocuire a agenților temporari cu agenți contractuali. În al doilea rând, acest motiv este întemeiat pe o eroarea de apreciere, întrucât s-a considerat că înlocuirea reclamantei cu un agent contractual era justificată de reorganizarea departamentului Asistență pentru traducere și, în al treilea rând, pe o eroare de fapt, întrucât s-a considerat că această situație se regăsea în speță.

3. Al treilea motiv întemeiat pe o eroare de drept, o eroare vădită de apreciere și/sau o motivare insuficientă, în măsura în care s-a decis retroactiv și exclusiv în interesul serviciului ca reclamanta să nu fie reangajată, ci despăgubită, în condițiile în care în opinia sa modificarea deciziei retrase era imposibilă sau deosebit de dificilă. În plus, această decizie nu ar fi fost necesară pentru atingerea obiectivelor măsurii, nu ar constitui o reexaminare completă a circumstanțelor speței, ar încălca încrederea legitimă și ar menține obligația de reparare a prejudiciilor care au rezultat din alte neregularități care ar afecta decizia inițială.

Acțiune introdusă la 9 aprilie 2018 – Martini-Sportswear/EUIPO – Olympique de Marseille (M)

(Cauza T-237/18)

(2018/C 221/38)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Martini-Sportswear GmbH (Annaberg, Austria) (reprezentant: W. Lang, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Olympique de Marseille SASP (Marseille, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative „M” – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 238 066

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 29 ianuarie 2018 în cauza R 1755/2017-4.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei Diviziei de opoziție din 25 mai 2017;

— revizuirea deciziei atacate şi respingerea opoziției;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009/Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 23 aprilie 2018 – IFSUA/Consiliul

(Cauza T-251/18)

(2018/C 221/39)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Barcelona, Spania) (reprezentant: T. Gui Mori, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

În temeiul dispozițiilor articolului 263 al patrulea paragraf *in fine* TFUE, reclamanta, vizată în mod direct, solicită Tribunalului anularea, pe baza caracterului în mod clar separabil al acestor dispoziții, a articolului 2 alineatul (2) și a articolului 9 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (UE) al Consiliului din 23 ianuarie 2018 (JO din 31 ianuarie 2018), în calitate de „act normativ" de executare a unor măsuri restrictive și a TAC-ului pescuitului recreativ.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Regulamentului (UE) 2018/120 ([1]) al Consiliului, al cărui anulare în parte se solicită.

În această privință, reclamanta precizează că se solicită anularea dispozițiilor sus-menționate în măsura în care aplicarea lor diferitor modalități de pescuit recreativ, activități care nu fac parte din politica comună în domeniul pescuitului, implică o interdicție totală pentru pescuitul bibanului-de-mare european (Dicentrarchus labrax), îndreptată numai împotriva pescarilor submarini, periclitând astfel supraviețuirea activității, a sportului însuși și a industriei de sector.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (5), a articolului 3 alineatul (1) litera (d), a articolului 4 alineatul (2) litera (d) și a articolului 6 literele (d) și (e) TFUE, întrucât dispozițiile atacate constituie măsuri prohibitive privind în mod direct pescuitul recreativ și sportiv submarin al bibanului-de-mare, fără ca Consiliul să dispună de competențele – chiar și partajate – în acest sens.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea, de către articolul 2 alineatul (2) și articolul 9 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (UE) 2018/120, a principiilor securității juridice și încrederii legitime, prin îndepărtarea clară de la cadrul competențelor atribuite și de la dezvoltarea sa istorică.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea, de către articolul 2 alineatul (2) și articolul 9 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (UE) 2018/120, a principiilor egalității și nediscriminării prevăzute în articolele 20 și 21 din Cartea drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din cauza aplicării, în cadrul aceluiași act de executare care reglementează posibilitățile de pescuit pentru bibanul-de-mare și cu criterii disparate, a unor dispoziții privind pescuitul atât comercial, cât și cel recreativ. Ambele categorii nu ar fi strict comparabile ca destinatare ale aceluiași ansamblu de măsuri.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea, de către articolul 2 alineatul (2) și articolul 9 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (UE) 2018/120, a principiului proporționalității la aplicarea articolului 43 alineatul (3) TFUE. În acest sens, se susține că, în regulamentul care face obiectul prezentului litigiu, stabilirea posibilităților de pescuit pentru bibanul-de-mare, atât pentru pescuitul comercial, cât și cel recreativ, răspunde obiectivului reducerii în mod semnificativ a mortalității populației septentrionale pentru a face posibilă o mică sporire a biomasei, iar acest obiectiv se poate atinge printr-o măsură mai puțin restrictivă decât cea care constă într-o interdicție radicală a pescuitului subacvatic al bibanului-de-mare. În cadrul acestui motiv, reclamanta invocă de asemenea încălcarea articolelor 12, 16, 37 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

([1]) Regulamentul (UE) 2018/120 al Consiliului din 23 ianuarie 2018 de stabilire, pentru anul 2018, a posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri de pește și grupuri de stocuri de pește, aplicabile în apele Uniunii și, pentru navele de pescuit ale Uniunii, în anumite ape din afara acesteia, și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/127 (JO 2018, L 27, p. 1).

Acțiune introdusă la 24 aprilie 2018 – Iberpotash/Comisia

(Cauza T-257/18)

(2018/C 221/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Iberpotash, SA (Suria, Spania) (reprezentanți: N. Niejahr și B. Hoorelbeke, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei (UE) 2018/118 a Comisiei din 31 august 2017 privind ajutorul de stat SA.35818 (2016/C) (ex 2015/NN) (ex 2012/CP) pus în aplicare de Spania în favoarea Iberpotash [notificată cu numărul C(2017) 5877] ([1]);

— în subsidiar:

  — anularea deciziei atacate în măsura în care constată că măsura 1 conține un ajutor de stat și dispune recuperarea acestuia, majorat cu dobânzi, de la reclamantă; și/sau

  — anularea deciziei atacate în măsura în care stabilește că suma ajutorului ilegal, dar compatibil, primit de reclamantă și cuprins în măsura 4 se ridică la 3 902 461,30 euro și că suma ajutorului ilegal care trebuie recuperat cu dobânzi de la reclamantă se ridică la 3 958 109,70 euro;

— obligarea Comisiei să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă în legătură cu prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 107 alineatul (1) TFUE prin constatarea faptului că măsura 1 implică un transfer de resurse de stat.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 107 alineatul (1) TFUE prin constatarea faptului că măsura 1 conferă un avantaj economic selectiv în favoarea reclamantei. În subsidiar, reclamanta susține că Comisia nu a determinat în mod corect suma eventualului ajutor de stat ilegal și incompatibil, care rezultă din măsura 1, cu încălcarea articolului 16 alineatul (1) din regulamentul privind procedurile ([2]).

3. Al treilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 16 alineatul (1) din regulamentul privind procedurile în ceea ce privește măsura 1 prin dispunerea recuperării, întrucât o asemenea recuperare ar încălca așteptările legitime ale reclamantei și/sau principiul securității juridice.

4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 107 alineatul (1) TFUE prin constatarea faptului că măsura 4 conferă un avantaj economic selectiv în favoarea reclamantei.

5. Al cincilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 16 alineatul (1) din regulamentul privind procedurile prin determinarea incorectă a sumei eventualului ajutor ilegal și incompatibil, care rezultă din măsura 4.

(1) JO 2018 L 28, p. 25.
(2) Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO, 2015, L 248, p. 9).

Acțiune introdusă la 23 aprilie 2018 – Zakłady Chemiczne „Siarkopol” Tarnobrzeg/EUIPO – EuroChem Agro (Unifoska)

(Cauza T-259/18)

(2018/C 221/41)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Zakłady Chemiczne „Siarkopol” Tarnobrzeg sp. z o.o. (Tarnobrzeg, Polonia) (reprezentant: M. Kondrat, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: EuroChem Agro GmbH (Mannheim, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Unifoska” – cererea de înregistrare nr. 015017841

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 7 februarie 2018 în cauza R 1503/2017-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate și trimiterea cauzei la EUIPO pentru reexaminare;

sau

— modificarea deciziei atacate în sensul că nu există motive relative pentru refuzul cererii de înregistrare a mărcii Uniunii Europene 01501784 „Unifoska” pentru toate produsele din clasa 1 și marca trebuie să fie înregistrată;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001;

— încălcarea principiului protecției încrederii legitime și a principiului securității juridice.

Acțiune introdusă la 27 aprilie 2018 – Gruppo Armonie/EUIPO (mo.da)

(Cauza T-264/18)

(2018/C 221/42)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Italia) (reprezentant: G. Medri, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca figurativă a Uniunii Europene figurativă care include elementul verbal „mo.da” — cererea de înregistrare nr. 16430035

Decizia atacată: Decizia Camerei a Cincea de recurs a EUIPO din 20 februarie 2018 în cauza R 2065/2017-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 27 aprilie 2018 – EBM Technologies/EUIPO (MobiPACS)

(Cauza T-272/18)

(2018/C 221/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: EBM Technologies Inc. (Taipei, Taiwan) (reprezentanți: J. Liesegang, M. Jost, N. Lang, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „MobiPACS” – cererea de înregistrare nr. 16 400 061.

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 19 februarie 2018 în cauza R 2145/2017-2.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 42 alineatul (1) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 4 mai 2018 – Nemius Group/EUIPO (DENTALDISK)

(Cauza T-278/18)

(2018/C 221/44)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Nemius Group GmbH (Obertshausen, Germania) (reprezentant: C. Bildhäuser, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „DENTALDISK" – cererea de înregistrare nr. 15 804 204.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 30 ianuarie 2018 în cauza R 741/2017-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate, în măsura în care Oficiul a respins înregistrarea pentru clasele 10 și 35, clase pentru care înregistrarea trebuie, așadar, de asemenea publicată;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) coroborat cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO